



Bayer Zsolt: Ehhez a Nyugathoz? (6.)

2022 február 02. Flag

Szöveg méret

Mentés

-
-
-

• [0](#)

5

Átlag: 5 (1 szavazat)

Mérték

Ez t?rhetetlen.

A jelenlegi Ukrajna egy CIA által létrehozott és a CIA által üzemeltetett bábállam. Már az is kiderült, hogy az Egyesült Államok számolatlanul öntötte a pénzt a Majdan „forradalmába”, aztán a jelenlegi elnök, az akkori alelnök, Biden mindjárt be is ültette a fiát a legnagyobb ukrán gázipari tröszt, a Burishma igazgató tanácsába (a korrupcióra oly’ nagyon érzékeny Soros-féle NGO-k azóta is kussolnak).

S hogy miért ennyire fontos az Egyesült Államoknak Ukrajna?

Az el?bbi részben már láthattuk ennek els?dleges okait.

1.: Lecsúszott a kezük a térségben az energiahordozók csapjáról. Pedig mi is volt a stratégiájuk? Ez: „(...) a Perzsa-öböl térségének olajtartalékai segíthetnek sakkban tartani Japán és az EU mellett Kínát is.” Apropó! Feltette már valaki azt a kérdést az EU részér?l, hogy „nagy szövetségésünk”, az USA miért is akar „sakkban tartani” bennünket?

2.: Elveszítették befolyásukat a Távól-Keleten és Közép-Ázsiában els?sorban Kínával szemben. (Azóta már Afganisztánból is kénytelenek voltak kivonulni.)

3.: Katonai felvonulási terepre van szükségük Oroszország határai mentén.

4.: Rá akarják tenni a kezüket az ukrán természeti kincsekre – els?sorban a világ legnagyobb term?föld készleteire.

5.: Az Ukrajnán keresztül haladó olaj- és gázvezetékek ellen?rzésével akarják ismét rátenni kezüket az energiahordozók csapjára, hogy ismét sakkban tarthassák például az EU-t (és az oroszokat).

Megannyi szép, nemes, önérdékekt?l mentes, emberbarát ok és cél...

S persze most, hogy az óriás panda rán?tt a fejükre, ismét el?térbe kerültek az „emberi jogok” meg a „jogállamok”.

Nem csupán Kínával, de Oroszországgal szemben is.

Oroszországgal minden rendben volt, ameddig a Borisz Jelcin nev?, alkoholista, akarattalan és tehetetlen nyomorult volt az elnök, s ameddig a Hodorkovszkij-féle hazaáruló gazemberek lopták el majd árusították ki az orosz természeti kincseket és nemzeti vagyont a Nyugatnak.

(Hodorkovszkijt természetesen „nemzeti h?snek” meg „Putyin áldozatának” mutatták be annak idején a nyugati médiában. Érdekes cikk jelent meg róla aztán 2020-ban a HVG-ben, abban ezt olvashatjuk:

„Nem volt tisztességes, de végül jót tett az országnak: a vállalatok újra m?ködni kezdtek és az emberek kaptak fizetést” – vallja Gibney filmjében Mihail Hodorkovszkij arról a privatizációs programról, amelynek részeként ? és üzlettársai a Jukosz olajipari vállalatot szerezték meg valós értékének töredékéért.

A módszer egyszer? volt: a Szovjetunió széthullásakor megtollasodott – és a privatizációs utalványokat milliószámra felvásárló – üzletemberek hitelt folyósítottak a cs?d szélén szédelg? állami vállalatoknak, s amikor azok nem tudták visszafizetni a kölcsönt, a hitelez?k tulajdonjogot szereztek a cégben.

A vállalatokat átszervezték, azok már termeltek nyereséget, az alkalmazottak kaptak fizetést, s amikor a szavazóurnákhoz járultak 1996-ban, nem a kommunista Gennagyij Zjuganovra, hanem a hivatalban lév? államf?re, Borisz Jelcinre voksoltak.

Bár a módszer nem t?nik bonyolultnak, a szovjet birodalom széthullása utáni általános cs?dhelyzetben és káoszban csak kevesen voltak képesek teljesíteni ezt a feladatot. A saját bevallása szerint is mohó Hodorkovszkij egyike volt a sikeres, de egyben gátlástalan üzletembereknek, s néhány év alatt nemzetközi összehasonlításban is

korszereknek mondható céget faragott a Jukoszból.

A valóban mélyre ásó filmben Gibney, aki a Londonban él? Hodorkovszkij mellett megszólaltatta az egykori oligarcha üzlettársait, valamint az akkori és a mostani orosz valóságot ismer? újságírókat is, azt sugallja, hogy Hodorkovszkij végül azért került börtönbe Putyin országglása els? éveiben, mert megunta a szupergazdagságot, és az egész országot át akarta alakítani.

S a többi oligarchával ellentétben ? nem játékszereket – focicsapatokat, vagy Fabergé-tojásokat vásárolt – hanem megpróbált szembeszállni az autoriter Putyinnal. Hodorkovszkij ugyanis nem volt semmivel sem rosszabb, mint a rablóprivatizáció során meggazdagodott többi orosz oligarcha, az ? valós „b?ne” az lett, hogy nem volt hajlandó távol tartani magát a politikától.”

Hát csak nem ismer?s? Csak nem azt akarják mondani, hogy fel tudnának sorolni néhány magyarországi Hodorkovszkijt a rendszerváltás éveib?l? Továbbá azon sincsenek meglepve, hogy az ezekkel szembeszálló Putyin egycsapásra „autoriter” meg „diktátor” lett – s hogy erre is van hazai példájuk?

Ki gondolta volna...

De vissza Ukrajnához!

Az Egyesült Államok úgy döntött, Ukrajnában szerzi vissza a térségben végképp elveszített befolyását. Titkosszolgálati eszközökkel megszervezett egy „forradalmat” (valójában puccsot) az oroszbarát elnök ellen, hatalomba juttatott egy rakás ügynököt, rátette a kezét a legfontosabb stratégiai pontokra, és azt hitte, mindennek nem lesz semmiféle következménye.

Aztán lett.

Putyin ugyanis visszaszerezte Oroszországnak a Krímet, s a félszigeten lévő?, kulcsfontosságú orosz hadihajó-kiköt?t, amely az egyetlen orosz kijárat a Fekete-tengerre. 2014 márciusában amúgy a Krímben népszavazást is tartottak az Oroszországhoz csatlakozás kérdésér?l, amely népszavazáson elsöpr? többségben voltak az Oroszországhoz csatlakozni akarók.

A népszavazást természetesen mind az USA mind az EU törvénytelennek és érvénytelennek nyilvánította, amivel nem is lenne semmi baj, ha ugyanezek nem tartották volna teljesen rendben lévőnek, amikor például Montenegró népszavazást rendezett az önállóságáról, vagy amikor Koszovó egyoldalúan kikiáltotta függetlenségét Szerbiától.

De ez már amúgy teljesen mindegy, ugyanis sem a Krím félsziget többségben lévő orosz lakosságát, sem pedig Oroszországot nem érdekli, mit gondol róluk az USA és az EU.

A másik puszkaporos hordó Ukrajnában a kelet-ukrajnai régió, pontosabban a Luhanszki és a Donyeck-i (Donbasz) térség. Idézzünk csak fel egy rég elfeledett momentumot err?l a területr?l! 1994-ben véleménynyilvánító népszavazást rendeztek itt, a következ? kérdéseket téve fel a lakosságnak:

- Kívánják-e, hogy az orosz nyelv hivatalos legyen Ukrajnában?
- Legyen-e az orosz közigazgatási nyelv ebben a régióban?
- Alakuljon-e át Ukrajna föderációvá?
- Létesítsenek szorosabb kapcsolatot a Független Államok Közösségével?

A népszavazáson résztvev?k 90 százaléka (!) igennel válaszolt ezekre a kérdésekre (a régió orosz lakossága nagyjából 50 százalék).

Ezek után a kérdésekben megfogalmazott dolgokból egyetlen egy sem valósult meg. Majd a 2014-es (Amerikából is szervezett és finanszírozott) puccs után tömegtüntetések törtek ki ebben a régióban, és harcok bontakoztak ki az oroszbarát er?k és Kijev között.

A nyugati vádak szerint Oroszország fegyverekkel és katonákkal támogatja a lázadókat, illetve szeparatistákat. Ezt

semmi okunk megkérdőjelezni. A kérdés csak az, vajon miért mindig csak a Nyugat támogathat pénzzel, titkosszolgálatokkal, fegyverekkel vagy akár katonai beavatkozással neki tetszően, bárhol a világon?

Ami tény: az Egyesült Államok egyre fokozza háborús retorikáját és a hisztériakeltést.

Különösen felerősödött ez Biden hivatalba lépése óta.

Most ott tartunk, hogy az Egyesült Államok a közelgő háború valószínűségét 70-90 százalékra teszi (!), és olyan nyilatkozatok látnak napvilágot, amelyek szerint az Egyesült Államok „evakuálni készül nagykövetsége személyzetét Kijevből”.

Mintha Kijevben bombáznának.

Nem lenne egyszerűbb – ha már mindenképpen muszáj hazudozni – beülni a követségi autókba, kihajtatni a kijevi reptérre, és hazamenni az első járással?

Nem, mert akkor nem esnének pánikba az emberek.

Amúgy elég nevetséges és szánalmas, amikor az amerikai és az ukrán elnök megbeszélésén a háborúval rémisztgető amerikai elnöknek mondja ukrán kollégája, hogy hagyja már ezt abba, mert ennek a hisztériakeltésnek nincsen semmi értelme.

És akkor nézzük, mi is történik!

Első nap: USA-nyilatkozat a kijevi nagykövetségük „evakuálásáról”.

Második nap: „A háború valószínűsége 70-90 százalék”.

Harmadik nap: „Putyin nem áll meg, miután lerohanja egész Ukrajnát, le fogja rohanni egész Közép-Európát”.

Negyedik nap: az USA „nagyon aggódik”, hogy mi lesz „Európa gázellátásával”.

Ötödik nap: az USA közli, hogy amennyiben Oroszország háborút indít, nem engedélyezi az Északi Áramlat 2. gázvezeték beüzemelését.

És itt válik minden érthetővé, barátaim!

Ez a fene nagy aggodalom, ez rántja le a leplet erről az egész gazemberségről. Mert miről is van szó?

Az Egyesült Államok, miután lecsúszott a keze a közel-keleti energiahordozók csapjáról, és elveszítette minden befolyását a térségben Kína ellenében, vagyis már nem tudja mivel sakkban tartani sem Kínát, sem Japánt sem pedig az EU-t, ahogy ezt nem olyan régen még stratégiai célként megfogalmazta, egyrészt Ukrajnában próbálja visszaszerezni legalább részben azt a befolyását, amivel egykor bírt, másrészt az ukrainai csövek ellenőrzésével akarja „sakkban tartani” az EU-t is és Oroszországot is.

Harmadrészt az Egyesült Államok néhány évvel ezelőtt egy új technológia segítségével elkezdte kitermelni nagy mennyiségű, úgynevezett palagázkészletét.

A palagáz kitermelése rendkívül környezetszennyező és rendkívül drága.

És ezt a palagázt bárhogy is, de el kell adniuk, mert a kitermeléssel foglalkozó cégek jelenleg irgalmatlan veszteségeket halmoznak fel.

De hogyan lehet nyereséggel eladni az orosz gáznál háromszor drágább amerikai palagázt, amit ráadásul cseppfolyósítani kell, aztán százezer liter/óra mennyiségű gázolaj elpőfőgtetésével hatalmas tankereken át kell hozni az óceánon, aztán itt Európában terminálokat kell építeni a palagáz fogadására, aztán a termináloktól új vezetékeket kell építeni – egyszóval: ez iszonyatosan sok pénz.

És ott az olcsó orosz gáz, meg ott vannak a régen és újonnan is elkészült csővezetékek.

Hát akkor el kell érni, hogy ne érkezzon orosz gáz Európába.

Vagyis háborús hisztériát kell gerjeszteni, Oroszországot mindenféle ostoba és önsorsrontó szankciókkal kell sújtani, meg kell fenyegetni Németországot, hogy nem üzemelheti be az oroszok felé kiépített új vezetéket, fenyegetni kell, hogy Magyarország igenis az Ukrajnán keresztül futó gázvezetéket használja, meg kell várni, ameddig egekbe szökik az energia ára Európában, aztán sajnálkozni és aggódni kell, és elindítani a palagázzal teli tankereket át az óceánon.

Ez a bevált recept. Ha baj van, csinálj káoszt, aztán menj segíteni. És nem mellesleg add el aranyáron az amúgy senkinek sem kellő palagázodat, no és persze a méregdrága fegyvereidet.

Az EU – és első sorban a teljesen elhülyült Németország – ehhez nyálfolyatva asszisztál. De mit várunk attól a Németországtól, ahol az alkancellár egyetlen figyelemreméltó hitvallása így hangzik: „Mindig hányingert kaptam, ha a hazaszeretet szót hallottam. Soha nem tudtam mit kezdeni azzal, hogy Németország, és ma sem tudok.”

Na, hát pont ezeknek lehet eladni az amerikai palagázt.

Mi pedig, akik amúgy a szovjet megszállás alatt nőtünk fel, nagy megnyugvással vagyunk, hogy van egy Ukrajna köztünk és Oroszország között. De ettől még nem vagyunk sem önsorsrontók, sem ostobák.

Ezért egyfelől átlátunk a szitán, másfelől pontosan tudjuk, hogy egész Európa első számú érdeke, hogy az amerikai nyomás ellenére normális, kölcsönös előnyökön nyugvó gazdasági és politikai kapcsolatokat ápoljunk mind Kínával mind pedig Oroszországgal, és azt is tudjuk, hogy az energiaválságra nem megoldás az amerikai palagáz, de megoldás a minél nagyobb mennyiségben és minél olcsóbban érkező orosz gáz.

Ezért nagyon helyes, hogy a magyar miniszterelnök Moszkvába megy. (És nyilván viszi magával a NATO és az EU üzenetét.)

Végezetül pedig, ideje lenne, hogy az ukrán vezetés megértse: mi érdekeltek vagyunk egy szabad, erős Ukrajna fennmaradásában. De Ukrajnában van majd' kétszáz ezer magyar, akiket ez az Ukrajna ma túszként tart fogva, és lassan megfosztja őket minden joguktól.

Ez tőrheteretlen.

Így nem tudunk segíteni. És nem is nagyon akarunk. Világos?

Bayer Zsolt - www.magyarnemzet.hu

Tisztelt olvasók!

Legyenek olyan kedvesek és támogassák "lájkukkal" a **Flag Polgári Magazin** Twitter oldalát a következő címen: <https://twitter.com/syracuse73>. illetve a Facebook oldalát pedig az alábbi címen: <https://www.facebook.com/flagmagazin>

- Minden "lájk számít, segíti a magazin működését!

Köszönettel és barátsággal!

www.flagmagazin.hu

DR. DRÁBIK JÁNOS
100 ÉVVEL TRIANON UTÁN
DVD

A trianoni gyalázaatról tabumentesen



„Egy film amelyet minden
magyarnak látnia kell”

Ajánló
